

201102036-046

-----Opprinnelig melding-----

Fra: Tor Vidar Kallesen [mailto:post@torvidar.priv.no]

Sendt: 29. september 2011 19:35

Til: Postmottak KUD

Emne: 2011/02036 ME/ME1 EAB:elt Endringer i Åndsverkloven

Til den det måtte angå,

Viser til høringsnotatet på departementets hjemmesider.

Utviklingen for internett har de siste 10 årene gått fra å være et lukket lekerom for de spesielle til et sidesamfunn for oss alle. Vi prater til våre venner og bekjente, betaler regninger, sjekker vær og vind, søker om studielån, leverer selvangivelse og stemmer på et politisk parti i kommune/fylkestingsvalget. Lovgiverne har derimot ikke hengt med i denne utviklingen i det hele tatt, og jeg kan nevne forrige store endring i Åndsverkloven som egentlig ikke forandret noen ting.

Det helt essensielle er å kunne identifisere brukeren bak en IP adresse. På samme måte som vi må oppgi personalia og bopel til politiet bør denne prosessen kunne overføres til vårt elektroniske samfunn i 2011. Dagens tilstand på internett blir som om ingen har noen fast tilhørighet og kan dermed gjøre som de selv vil, noe vi også ser av den dokumenterte bruken av nedlastingssider og streaming av opphavsbeskyttet innhold.

Hvem skjuler seg bak IP adressen?

Samtidig som personen bak IP adressen må kunne identifiseres må man legge til rette for at det faktisk er én person for en IP adresse. Verktøy som proxy-servere og VPN tunneller vanskeliggjør denne identifiseringsprosessen, og denne problemstillingen må etter min mening løses i lovarbeidet allerede på dette tidspunkt. Prosessen blir ganske lett da ISPene sannsynligvis allerede i dag har fullstendig oversikt over hvilke brukere som har tildelt IP adressene i sine nettverk. En annen problemstilling blir dersom flere brukere av samme nettverk, kablet eller trådløst, har samme IP adresse utad, samt sikkerheten rundt tilgangen på slike nettverk. Et regelverk må derfor ha klare retningslinjer for sikkerhetsansvar samt nettverksadresser i slike nettverk.

Et regelverk som i større grad knytter IP adressen til brukeren kan samtidig oppleves positivt i lik linje med et telefonnummer, eller en bopeladresse. Tilrettelegging av dette må ikke nødvendigvis oppleves som et onde for brukeren og kan i fremtiden nyttiggjøres ved nyere teknologi og bruk.

Den allmennpreventive effekten

Blokkering og sensur av nettstedet er i dag regnet som et sterkt virkemiddel, og kan virke strengt på bakgrunn av misbruk fra et mindretall. Samtidig må det kunne tenkes at konsekvensene med et slikt virkemiddel kan medføre de resultater som rettighetsbransjen og lovgiver ønsker.

Et annet virkemiddel kan være det påførte onde for lovovertræderen, i form av risiko for bøter og fengselsstraff. Inndragelse av datautstyr har samtidig blitt brukt i andre tilfeller av slike lovbrudd, og kan i

dagens samfunn tenkes å være et ganske sterkt onde påført. En slik risiko for inndragelse bør derfor nøye vurderes av lovgiver i forbindelse med lovarbeidet, og særlig terskelen for en slik straff.

Mvh

Tor V. Kallesen, Jurist